

Extras din stenograma ședinței Senatului din 5.10.2009

Domnul Gabriel Mutu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarația politică pe care o voi susține în această săptămână în fața dumneavoastră se intitulează „Despre greva magistraților” și are ambiția de a face o scurtă radiografie a ceea ce a însemnat greva magistraților. Încă de la început îmi doresc să privesc problema de pe ambele baricade, pentru că numai în acest fel vom putea cântări mai bine efectele.

În primul rând, trebuie spus că atunci când avem în vedere magistrații trebuie să facem o distincție clară între competență și indiferență, între motivație și indiferență, între onestitate și indiferență. Evident că în tagma magistraților există foarte bine reprezentată atât prima categorie, cât și a doua, dar pe noi ne va interesa cu precădere a doua. Asta pentru că greva magistraților – trebuie spus – a fost inițiată și continuată până în pânzele albe, chiar până în absurd de către a doua categorie.

Pentru Domniile Lor această grevă a reprezentat o grevă a foamei. Da, domnilor colegi, o grevă în care au fost hămesiți după drepturi salariale nejustificate o parte semnificativă a greviștilor, o foame după privilegiu și avantaje.

Pentru ceilalți cetățeni greva s-a soldat cu efecte diametral opuse. În timp ce magistrații au obținut creșteri salariale și o serie de drepturi, care au dorit să fie expres stipulate în Legea unică a salarizării, cetățenii și statul au avut numai de pierdut. Restrângerea activității a determinat, spre exemplu, blocarea procedurilor de

înregistrare a firmelor. Un caz concret l-a reprezentat Grupul energetic spaniol „IBERDROLA” care a fost nevoit să amâne punerea în funcțiune a primelor turbine eoliene pentru anul viitor tocmai din cauza acestei greve a magistraților. Și iată cum a fost amânată o investiție uriașă ce putea aduce beneficii majore statului român.

Magistratul, de-a lungul timpului, a fost caracterizat de adjective care sunt conforme cu moralitatea. Nu același lucru se poate spune și despre magistrații români din anul 2009.

În ciuda faptului că România traversează o criză care afectează neîndoiește economia țării, greva magistraților a dat o grea lovitură multor firme care, domnilor magistrați, nu au mai putut beneficia de bani veniți din fonduri structurale. Vi se pare normal așa ceva? Merg mai departe și vă întreb: va fi tras cineva la răspundere pentru toate acestea sau cetățeanul plătitor de taxe și impozite va fi nevoit să suporte, o dată în plus, toate aceste pierderi?

O altă problemă generată de această grevă, pe lângă pierderile uriașe de natură economică, a reprezentat-o prejudiciul adus cetățeanului prin lipsirea acestuia de o justiție care acționează corect, eficient și cu celeritate. Văduvirea cetățeanului de o justiție care să fie caracterizată de aceste atribuții nu a interesat pe nimeni.

Observând toate acestea, nu putem pune decât un singur diagnostic: această castă închisă și nereformată trebuie să se trateze cât mai repede pentru că altfel riscă să viruseze și alte părți ale sistemului politic, juridic, economic și social din România. Altfel spus, magistrații trebuie să înțeleagă că cea mai bună soluție este o reformă care vine din interior. Vă mulțumesc.